

Kommissionen hävdar dessutom att det ofullständiga verkställandet av domstolens dom inverkar negativt på medborgarnas möjlighet att utnyttja förekomsten av tillräckligt rena vattendrag för fritidsaktiviteter (fiske, bad, segling etc.). Det är även troligt att detta även påverkar såväl kvaliteten på vatten som är avsett för konsumtion av människor som människors hälsa i sig.

⁽¹⁾ EGT L 135, s. 40.

⁽²⁾ EUT L 327, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 64, s. 37.

⁽⁴⁾ EGT L 206, s. 7.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Landesgerichts Korneuburg (Österrike) den 12 maj 2014 – Eleonore Prüller-Frey mot Norbert Brodnig, Axa Versicherung AG

(Mål C-240/14)

(2014/C 261/21)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landesgericht Korneuburg

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Eleonore Prüller-Frey

Motparter: Norbert Brodnig, Axa Versicherung AG

Tolkningsfrågor

1) Ska artikel 2.1 a och c i rådets förordning (EG) nr 2027/97 av den 9 oktober 1997 om lufttrafikföretags skadeståndsansvar vid olyckor ⁽¹⁾, artikel 3 c och g i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 785/2004 av den 21 april 2004 om försäkringskrav för lufttrafikföretag och luftfartygsoperatörer ⁽²⁾ samt artikel 1.1 i konventionen om vissa enhetliga regler för internationella lufttransporter, som undertecknades den 28 maj 1999 i Montreal ⁽³⁾, tolkas så att skadeståndsanspråk från en skadelidande

— som var passagerare i ett luftfartyg vars avgångsort och bestämmelseort var belägna i samma medlemsstat,

— som transporterades utan ersättning av piloten,

— varvid syftet med flygningen var att ovanifrån besiktiga en fastighet som var föremål för en fastighetstransaktion som passageraren avsåg att genomföra med piloten, och

— som åsamkades kroppsskada med anledning av att luftfartyget störtade,

enbart ska bedömas utifrån artikel 17 i konventionen om vissa enhetliga regler för internationella lufttransporter, som undertecknades i Montreal den 28 maj 1999, och att den nationella lagstiftningen inte är tillämplig?

2) För det fall fråga 1 besvaras jakande:

Ska artikel 33 i konventionen om vissa enhetliga regler för internationella lufttransporter, som undertecknades i Montreal den 28 maj 1999 och artikel 67 i rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område ⁽⁴⁾ tolkas så, att frågan om behörighet att avgöra om de skadeståndsanspråk som anges i fråga 1 enbart ska bedömas utifrån artikel 33 i konventionen om vissa enhetliga regler för internationella lufttransporter, som undertecknades i Montreal den 28 maj 1999?

3) För det fall fråga 1 besvaras jakande:

Ska artikel 29 i konventionen om vissa enhetliga regler för internationella lufttransporter, som undertecknades i Montreal den 28 maj 1999 och artikel 18 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 864/2007 av den 11 juli 2007 om tillämplig lag för utomobligatoriska förpliktelser ⁽⁵⁾ tolkas så, att de utgör hinder mot nationella bestämmelser enligt vilka det föreskrivs en rätt att väcka direkt talan för den skadelidande som anges i fråga 1 mot den skadevållandes försäkringsbolag?

4) För det fall fråga 1 besvaras nekande:

Ska artikel 7.1 f i rådets andra direktiv 88/357/EEG av den 22 juni 1988 om samordning av lagar och andra författningar som avser annan direkt försäkring än livförsäkring, och med bestämmelser avsedda att göra det lättare att effektivt utöva friheten att tillhandahålla tjänster samt om ändring av direktiv 73/239/EEG ⁽⁶⁾ och artikel 18 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 864/2007 om tillämplig lag för utomobligatoriska förpliktelser tolkas så, att förutsättningarna för rätten att väcka direkt talan för den skadelidande som anges i fråga 1 mot den skadevållandes försäkringsbolag ska bedömas utifrån lagstiftningen i tredje land när

- rätten att väcka direkt talan föreskrivs i lagen om försäkringsavtal i den rättsordning som är tillämplig enligt bestämmelserna om utomobligatoriskt skadeståndsansvar,
- parterna i försäkringsavtalet har valt lagen i ett tredje land som tillämplig lag,
- enligt vilken lagstiftningen i den stat där försäkringsgivaren har sitt säte ska tillämpas, och
- rätten att väcka direkt talan även föreskrivs i försäkringsavtalslagen i rättsordningen i denna stat?

⁽¹⁾ EGT L 285, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 138, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 194, 2001, s. 39.

⁽⁴⁾ EGT L 12, 2001, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 199, 2. 40.

⁽⁶⁾ EGT L 172, s. 1; svensk specialutgåva, område 6, volym 2, s. 175.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Högsta förvaltningsdomstolen (Finland) den 30 maj 2014 – Folkpensionsanstalten, Suomen Palvelutaksit ry, Oulun Taksipalvelut Oy

(Mål C-269/14)

(2014/C 261/22)

Rättegångsspråk: finska

Hänskjutande domstol

Högsta förvaltningsdomstolen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Folkpensionsanstalten, Suomen Palvelutaksit ry, Oulun Taksipalvelut Oy

I närvaro av: Suomen Taksiliitto ry, Turun Seudun Invataksit ry, Hämeen Taksi Oy, Itä-Suomen Maakunnallinen Taksi Oy, Kainuun Taksivälitys Oy, Keski-Suomen Taksi Oy, Lounais-Suomen Taxidata Oy, Pohjois-Suomen Taksi Oy

Tolkningsfrågor

- 1) Ska EU-domstolens praxis beträffande tjänstekoncessioner tolkas så, att den inte är tillämplig på ett regelverk som omfattar betalning av ersättning som en myndighet är skyldig att organisera genom ett system för direkt ersättning och på samma gång ett system för att beställa resor, för vilket myndigheten inte är ansvarig?